

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **Z. V.**, zastoupené JUDr. Libuší Šmehlíkovou, advokátkou se sídlem Michálkovická 108, Ostrava-Slezská Ostrava, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.4.2014 č.j. MPSV-UM/3831/14/4S-MSK, **o mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje,**

t a k t o:

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

III. Odměna advokátky JUDr. Libuše Šmehlíkové se určuje částkou **6.292,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyni nebyla přiznána dávka - mimořádná okamžitá pomoc na úhradu nezbytného jednorázového výdaje podle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen zphn).

[2] Žalobkyně v zákonné lhůtě podala u zdejšího soudu žalobu, ve které vyslovila nesouhlas s výše uvedeným rozhodnutím z důvodu nízkých příjmů a jejího zdravotního

stavu, a také s ohledem na sociální okolnosti, pro rychlé zabezpečení nezaopatřeného dítěte (pro postižení), pro rychlejší dopravu ze zdravotního střediska z důvodu onkologické léčby. Správní orgán rozhodl na základě nesprávného právního posouzení případu, čímž došlo k porušení zákona č. 111/2006 Sb. a navrhla, aby napadená rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Ostravě ze dne 7.3.2014, byla zrušena s povinností znovu o žádosti rozhodnout.

[3] Dne 8.12.2014 žalobkyně u zdejšího soudu podala žádost o ustanovení právního zástupce, neboť se pro ni jedná o právně složitou věc. Zdejší soud žádosti vyhověl a usnesením ze dne 2. února 2015 pod č.j. 20Ad 36/2014-33 ustanovil právního zástupce, jak v záhlaví uvedeno.

[4] Žalovaný k žalobě uvedl, že žalobkyně doložila lékařské potvrzení o tom, že je pacientkou Kliniky onkologické FN Ostrava, kde probíhá ambulantní pooperační radioterapie a současně uvedla, že o sanitku nežádala, že si zvolila převoz autem. Zjistila si, že nárok na bezplatnou sanitku má, ale tu odmítla. Žalovaný zdůraznil, že předmětná dávka je nenároková, a že žalobkyně měla možnost dopravovat se na onkologickou léčbu sanitkou, kterou hradí zdravotní pojišťovna. Proto ji k tomuto účelu nemůže být poskytnuta mimořádná okamžitá pomoc, neboť se nejedná o tak nezbytný jednorázový výdaj. Navrhla žalobu v plném rozsahu zamítnout.

II.

[5] Správní orgán I. stupně, Úřad práce ČR – krajská pobočka Ostrava, dne 7.3.2014 pod č.j. 181488/2014/001 rozhodl v souladu s ust. § 2 odst. 5 písm. a) zphn k žádosti ze dne 3.2.2014 nepřiznat dávku mimořádná okamžitá pomoc na úhradu nezbytného jednorázového výdaje. Rozhodnutí odůvodnil tím, že s ohledem na skutečnost, že nemocnice nabídla bezplatnou dopravu sanitkou, není žádosti vyhověno.

[6] Žalovaný napadeným rozhodnutím podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě potvrdil. V odůvodnění uvedl, že bylo zjištěno, že odvolatelka pobírá dávky pomoci v hmotné nouzi, příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení. Je společně posuzována s nezletilým nezaopatřeným synem a dne 3.2.2014 podala žádost o mimořádnou okamžitou pomoc na úhradu nezbytného jednorázového výdaje ve výši 1.500,- Kč z důvodu nízkých příjmů na zvýšené náklady na každodenní dopravu na onkologickou léčbu. Sanitku odmítla, i když má na ni nárok. Odvolatelka si podala žádost pouze na dopravu, v žádosti není zmínka o zvýšených nákladech na stravování.

III.

[7] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 3.2.2014 podala žádost o mimořádnou okamžitou pomoc z důvodu předpokládané výše jednorázového výdaje 1.500,- Kč na zvýšené náklady na dopravu každodenní. V kolonce popis životní situace a účel použití mimořádné okamžité pomoci uvedla - pro řešení léčby onkologické – 5 týdnů s termínem nástupu 10.2.2014, doprava na ozářky z důvodu zdravotního stavu – pro nízké příjmy. Správnímu orgánu předložila potvrzení Kliniky onkologické

FNO ze dne 10.2.2014 o obsahu, že je nyní v péči uvedené kliniky, kde bude po naplánování probíhat ambulantní pooperační radioterapie v délce léčby 5 – 6 týdnů s poznámkou, nemáme námitek k přiznání příspěvku na stravu. Dne 10.2.2014 sepsán protokol o ústním jednání o obsahu, že žadatelka se dostavila a doložila lékařské potvrzení a uvedla, že o sanitku nežádala, zvolila si převoz autem a dále uvedla, že si zjistila, že nárok na bezplatnou sanitku má, ale tu odmítla. Protokol není žalobkyní podepsán, ale s poznámkou referentů, že žadatelka odmítla protokol podepsat. Dne 11.2.2014 pořízen záznam, že se opět dostavila paní V. k vedoucí oddělení nepojistných dávek, kdy uvedla, že v nemocnici, kam dochází na radiační terapii, dostala na výběr, zda chce dojíždět do nemocnice sanitkou nebo vlastní dopravou, vybrala si dojíždět autem. Také uvedla, že od svého bývalého manžela obdržela poštovní poukázku na část výživného, avšak složenku odmítla předložit a znovu zdůraznila, že nic podepisovat nebude. Dne 7.3.2014 bylo rozhodnuto správním orgánem I. stupně, v zákonné lhůtě bylo podáno odvolání, které bylo dne 3.5.2014 předloženo odvolacímu orgánu.

[8] U jednání soudu dne 3.6.2015 zástupkyní žalobkyně sděleno, že žalobkyně absolvovala onkologickou terapii, dostala se do sociálně nepříznivé situace, byla nucena dojíždět do nemocnice na léčbu vlastní dopravou, neboť doprava sanitkou je spojena s velkým časovým zatížením. Žalobkyně má v péči těžce zdravotně postižené dítě, proto z důvodů časových volila alternativní rychlejší vlastní dopravu. Žalobkyně není vlastníkem auta, na převoz si domlouvala soukromou osobu. V době nepřítomnosti žalobkyně o jejího syna pečuje její kamarádka, když si vzájemně vypomáhají.

IV.

[9] Po přezkoumání skutkového a právního stavu v rozsahu ustanovení § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[10] Žalobkyně podala dne 3.2.2014 u Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi dle zákona č. 111/2006 Sb., a to mimořádnou okamžitou pomoc z důvodu zvýšených nákladů na každodenní dopravu spojenou s absolvováním léčby onkologického onemocnění formou ozařování ve výši 1.500,- Kč. U jednání dne 10.2.2014 předložila lékařské potvrzení o obsahu, že bude probíhat ambulantní pooperační radioterapie. Dále uvedla, že sanitku nežádala, zvolila si převoz autem a dále, že si zjistila, že nárok na bezplatnou sanitku má, ale tuto odmítla.

[11] Z předloženého správního spisu, listinných důkazů předložených žalobkyní a jednání soudu není sporné, že žalobkyně je nezaměstnaná, pečuje o nezletilého nezaopatřeného syna, pobírá dávky pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení.

[12] Předmětná dávka je upravena zákonem o pomoci v hmotné nouzi č. 111/2006 Sb. a prvním předpokladem pro úvahu správního orgánu o přiznání tohoto příspěvku je, zda žadatel se nachází v hmotné nouzi. V dané věci je nesporné, že žalobkyně je osobou v hmotné nouzi, což správní orgán ani nezpochybnil, neboť žalobkyně pobírá

dávky v hmotné nouzi, což jednak vyplývá z napadeného rozhodnutí, ale jednak s ohledem na četnost žalob podaných žalobkyní u zdejšího soudu, je soudu z jeho rozhodovací činnosti tato skutečnost známa.

[13] Mimořádná okamžitá pomoc je dávka, která je poskytována mimo podmínky nároku zbývajících dvou dávek v systému hmotné nouze (příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení). Jejím účelem je řešení mimořádným způsobem a okamžitě vzniklou situací. Žalobkyně požádala o mimořádnou okamžitou pomoc k úhradě jednorázového výdaje z důvodu nedostatečných prostředků k úhradě dopravy na ambulantní opakovanou radioterapii. Žalobkyně nespороvala a z obsahu správního spisu jednoznačně vyplynulo, že si byla vědoma toho, že má nárok na bezplatnou dopravu sanitkou ze zdravotního pojištění, když ona však volila soukromou dopravu osobním motorovým vozidlem, které si za tím účelem nasmlouvala.

[14] Vyhodnocení situace, zda žadatel o předmětnou dávku se pro uvedený účel považuje za osobu v hmotné nouzi, je v rámci správního uvážení. Je tedy na správním orgánu vyhodnotit, zda se skutečně fyzická osoba nachází v situaci, kterou nutno řešit přiznáním mimořádné okamžité pomoci k úhradě jednorázového výdaje a účelovost dávky. Správní orgán v souzené věci nepřisvědčil žalobkyni, že situaci nemohla řešit jinak a soud se v tomto názoru ztotožnil se správním orgánem. Jestliže žalobkyně měla nárok na „bezplatnou přepravu“, resp. přepravu hrazenou z veřejného zdravotního pojištění, pak dle soudu nedošlo k překročení mezí správního uvážení, jestliže správní orgán nepřiznal žalobkyni jednorázovou částku na úhradu dopravy soukromým osobním vozidlem. Míra volnosti úvahy správního orgánu je v takovém případě omezena pouze zákazem libovůle, vyplývajícím pro orgány veřejné moci z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu. Soud se tak proto zaměřil, zda rozhodnutí logicky plyne z provedených důkazů a zda k němu správní orgán dospěl řádným procesním postupem, tedy z hlediska dodržení práv na spravedlivý proces, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování. Lze tak zrekapitulovat, že žalobkyně měla možnost dopravy k ambulantní léčbě bezplatně sanitním vozem a jestliže toho nevyužila, nemohla automaticky předvídat, že jí bude z dávek pomoci v hmotné nouzi alternativní způsob dopravy zaplacen. Soud nezpochybnil úvahu správního orgánu ani s ohledem na důvod řešení dopravy osobním vozidlem, neboť žalobkyně si zajišťovala péči o svého syna v době své nepřítomnosti výpomocí kamarádky. Přiznání dávky ze systému pomoci v hmotné nouzi lze až následně po té, co osoba nebyla schopna svou situaci řešit jiným způsobem, a to zejména přednostním využitím všech nárokových dávek a služeb, k nimž bezesporu se řadí i bezplatná doprava z veřejného zdravotního pojištění.

[15] Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

[16] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., podle nichž má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl v řízení úspěch a úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu ze zákona.

[17] Ustanovený právní zástupce účtoval odměnu za čtyři úkony právní služby: převzetí včetně nahlížení do spisu, dvakrát porada s klientem ve dnech 10.2. a 1.6.2012 a účast u jednání soudu plus čtyřikrát paušál a daň z přidané hodnoty, když u soudu pod Spr je založeno osvědčení o registraci. Zástupci byla účtovaná náhrada přiznána v částce 6.292,- Kč sestávající ze čtyř úkonů právní služby (převzetí, dvakrát porada a účast u jednání soudu) dle § 9 odst. 2, § 7 bod 3, § 11 odst. 1 písm. b) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, tj. 4krát 1000,- Kč, celkem **4.000,- Kč**, dále 4krát paušál dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky (4krát 300,- Kč), tj. **1.200,- Kč**. S ohledem na skutečnost, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, byla částka 5.200,- Kč navýšena o 21 % (**1.092,-**) na celkovou částku 6.292,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku. Pro úplnost soud jen konstatuje, že ustanovenému zástupci hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát (§ 35 odst. 8 věta první za středníkem).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 3. června 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně